

ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΑΛΚΟΣ

Φιλολόγος

Γιατί Ρομά;

Ἐδῶ καὶ μερικὰ χρόνια κάποιοι ἀφανεῖς κύκλοι, θιασῶτες τοῦ «πολιτικῶς ὀρθοῦ», ἀποφάσισαν χωρὶς νὰ ρωτήσουν κανέναν, πόσῳ μᾶλλον τοὺς ἄμεσα ἐνδιαφερομένους, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀναφερώμαστε σὲ «γύφτους», «τσιγγάνους», «κατσιβελους» κ.λπ., ἀλλὰ μόνο καὶ ἀποκλειστικὰ σὲ «Ρομά».

Καὶ βέβαια, ἐπειδὴ ἔχουν στὰ χέρια τους τὰ παντοδύναμα Μέσα Μαζικῆς Ἐνημέρωσης, κατῶρθωσαν νὰ ἐπιβάλουν τὴν ἐν κρυπτῷ εὐλημμένη ἀπόφαση, γιὰ νὰ ἀρχίσουν νὰ εἰσπράττουν σήμερα, κι ἐμεῖς μαζί τους, τὰ ἐπίχειρα τῆς ἄφρονος μεθόδευσης: ὅλο καὶ συχνότερα κάνουν τὴν ἐμφάνισή τους κάποιοι ἐγκάθετοι, οἱ ὁποῖοι ἀντιπαραθέτουν εὐθέως τοὺς «Ρομά» μὲ τοὺς «Ἕλληνες», κάνοντας χρῆση τοῦ ἐπέισακτου ὀνόματος, πὺν ἡ βασικὴ του λειτουργία κατάντησε νὰ συνίσταται στὸν διαχωρισμὸ τῶν Ἑλλήνων τσιγγάνων ἀπὸ τοὺς ὑπόλοιπους Ἕλληνες.

Κι ἂς ἐνίσταται ὁ ἐξέχων τσιγγάνος Κώστας Χατζής, δηλώνοντας περήφανα ὅτι εἶναι «Ἕλληνας γύφτος» (πῶς δὲν τὸν μπουζουριάσανε, ἔτσι πὺν χρησιμοποιεῖ τὸν μὴ πολιτικῶς ὀρθὸ ὄρο!), κι ἂς γράφῃ ὁ Παλαμᾶς τὸν *Δωδεκάλογο τοῦ γύφτου*, ὁ Παπαδιαμάντης τὴν *Γυφτοπούλα*, ὁ Ρασούλης τὴν *Ἐκδίκηση τῆς γυφτιᾶς* κ.λπ. κ.λπ.

Τὸ ὅτι ὁ ὄρος εἶναι ἐπέισακτος, ξένο σῶμα στὸν ἑλληνικὸ γλωσσικὸ ὀργανισμό, ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι δὲν κλίνεται (ὁ *Ρομά*, τοῦ *Ρομά*, οἱ *Ρομά*, τῶν *Ρομά* καὶ πάει λέγοντας), τὴν στιγμὴ πὺν οἱ λαϊκὲς λέξεις ὄχι μόνο κλίνονται ἀλλὰ παρουσιάζουν ἐπὶ πλέον ποικίλα παράγωγα καὶ σύνθετα.

Πρᾶγμα πὺν σημαίνει ὅτι αὐτὲς οἱ μεθοδεύσεις ὄχι μόνο ξεχωρίζουν καὶ ὑποβιάζουν τοὺς Ἕλληνες γύφτους / τσιγγάνους σὲ ἐπίπεδο γκετοποιημένης μειονότητας ἀλλὰ συνιστοῦν καὶ μιὰ εὐθεῖα ἐπίθεση κατὰ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας. Ἡ ἐπίθεση αὐτὴ ἔχει πάρει στίς μέρες μας διαστάσεις χιονοστιβάδας (πρβλ. *Super League*, *Black Friday*, *Youth Pass*, *My τάδε*

κ.τ.τ., καὶ ἂν δὲν ὑπάρξῃ ἔγκαιρη ἀντίδραση ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἕλληνας, τῶν Ἑλλήνων γύφτων / τσιγγάνων συμπεριλαμβανομένων, τότε σύντομα ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα, αὐτὴ ποὺ ἐπιβίωσε γιὰ πάνω ἀπὸ τρεῖς χιλιετίες, θὰ ἀντιμετωπίσῃ ὑπαρξιακὸ πρόβλημα.

Οἱ ποικίλοι νεκροθάφτες τῆς γλώσσας μας, πολιτικοί, καναλάρχες, δημοσιογράφοι, διαφημιστές, πληροφορικόταροι κ.λπ. ἂς ἔχουν κατὰ νοῦν τὴν μεγάλη ἀλήθεια: «δὲν ὑπάρχουν χυδαῖες λέξεις, ὑπάρχουν χυδαῖοι ἄνθρωποι»!